

му помогнала. Казвать, той ся-оженилъ за єдинъ имотнѣ трѣговскѣ дѣштерѣ и съ пары-ты ѣ можилъ да добѣе приателе и да привлѣче мнозина на странѣ-тѣ си. Еднажъ той замѣгалъ татарскѣй князь, налѣтѣлъ на него, та го уловилъ и го за-творилъ въ тѣмницѣ заєдно съ люде-ты му.

Нѣ Святославъ не ся-спрѣлъ до тамъ, за да добѣе само плѣнѣ власть въ Тръново. Патриархъ Иоакимъ, който прѣди нѣколко годинѣ го бѣлъ измолилъ отъ Византийци-ты, бѣлъ противенъ на негово-то домогванє, та Святославъ заповѣдалъ да хвърлятъ трѣновскѣй Святитель въ єдинѣ стрѣмнинѣ. Смлѣчо бѣлъ оште живѣ, нѣ Святославъ заповѣдалъ, та доврѣшили и него.

Святославъ, като добѣлъ врѣховнѣ-тѣ власть съ такѣвѣ злосторничества, не моглъ да работи слободно. Мнозина боларе зели явно да работятъ сряшто него. Тии дору поискали отъ византийскѣй царь Андроника да имъ испрати въ Бѣлгариѣ тайно Тихомировѣй сынъ Михаила, който ся-намиралъ въ Солунѣ. Освѣнъ това и Смѣлѣчи-ти братѣ Родославъ и Боєславъ, който оште не знаали, че є умрѣлъ братъ имъ, отишли да молатъ Византийскѣй царь да покачи Смѣлѣча на трѣновскѣй прѣ-столѣ. На Андроника бѣло пѣ-лесно да обяви за царь на Бѣлгариѣ Михаила, който оште прѣди двадєять годинѣ бѣлъ вѣнчанъ на царство въ Тръново; а Радослава направилъ севастократоръ, кой-то заєдно съ Боєслава ся-закляли да бѣдѣтъ подданници на Михаила.

Михаилъ и Радославъ съ малко войскѣ влѣ-зли въ Старѣ-планинѣ прѣзъ два пѣтѣа, нѣ нито єдинѣй нито другѣй можили да сторѣатъ нѣшто.